

St Mikael

Nytt från Korpo kapellförsamling

Uutisia Korppoon kappeliseurakunnasta

1 / 2013

Till eftertanke

Vad behöver vi kyrkan och församlingen till?

Det vore lätt att som svar räkna upp livets vändpunkter, där kyrkan i allmänhet finns med på ett hörn: dopet, konfirmationen, vigseln och begravningen. Men den som tänker efter inser att det här inte är hela sanningen.

I första Mosebokens tredje kapitel kan man läsa en av världens märkligaste historier, berättelsen om hur ormen lurade Eva och Adam att äta den förbjudna frukten i paradiset. Vad handlar den berättelsen om i grund och botten?

Handlar den om hur Eva genom att bryta mot Guds vilja blir en självständig individ, dvs om samma individuationsprocess som alla barn och tonåringar går igenom då de bryter mot föräldrarnas vilja och förväntningar för att hitta sig själv och sina egna resurser? I vissa sammanhang leder ju olydnaden till något väldigt gott!

Kanske handlar syndafallsberättelsen om detta, åtminstone på ett plan. Men det är inte hela sanningen.

Gud är ingen osäker förälder, som överbeskyddar sitt barn. När Eva föll, handlade det om ett kosmiskt sammanbrott. Hela tillvaron gick sönder. Människan blev en främling för sig själv och en fiende för andra.

Genast efter syndafallsberättelsen kommer berättelsen om det första brodermordet, och hela Bibeln och världshistorien handlar om ett fortsatt sammanbrott människorna emellan, med själviskhet, splittring, svek och våld i en eskalerande spiral.

Det är här kyrkan kommer in i bilden. Kyrkan är Guds sätt att bryta den spiralen. Kyrkan är Guds VERK, utan Guds skulle kyrkan inte finnas.

Kyrkan är Guds VERKSTAD, där Gud arbetar med att reparera trasiga människor. I kyrkan finns Guds VERKTYG, dvs Ordet och sakramenten och en samling andliga gåvor, genom vilka Gud bearbetar människor, så att han förlåter synder, upprättar människor och för in dem i en förtroendeskapande och helande gemenskap.

Det här arbetet inbegriper dopet, konfirmationen, vigseln och begravningen. Men det allra viktigaste av kyrkans verk utförs MELLAN dessa förrättningar, mitt i vardagen, mitt i verkligheten!

Ajattelemisen aihetta

Mitä varten kirkko ja seurakunta on olemassa?

Vastaukseksi olisi helppo luetella elämän käännekohtat, joissa kirkko yleensä on mukana omalla tavallaan: kaste, konfirmaatio, vihkiminen, hautaaminen. Mutta ajatteleva ihminen tajuaa pian, että tässä ei voi olla koko totuus.

Ensimmäisen Mooseksen kirjan kolmannesta luvusta voimme lukea erään maailman merkillisimpiin kuuluvan tarinan, kertomuksen siitä, kuinka käärme sai Eevan ja Adamin lankeamaan paratiisissa. Mistä tässä tarinassa pohjimmiltaan kerrotaan?

Kertooko Raamattu tässä siitä, kuinka Eeva tottelemattomuudellaan Jumalaa kohtaan alkaa itsenäistyä ja aikuistua? Onko tässä kyse samasta yksilöitymisprosessista, jonka kaikki lapset ja teini-ikäiset kokevat osoittamalla tottelemattomuutta vanhempiaan kohtaan ja irrottautumalla vanhempien haaveista ja toivomuksista etsiessään omaa itseään, omia voimavarojaan ja omia rajojaan? Onhan tottelemattomuutta pidettävä eräässä mielessä varsin hyvänä ja toivottavana asiana!

Lankeemuskertomus saattaa kertoa juuri tästä asiasta, ainakin eräällä tasolla. Mutta tässä ei ole koko totuus.

Ei Jumala ole mikään epävarma ja rajallinen yliholhoava vanhempi. Eevan lankeemus kuvaa kokonaisvaltaista luhistumista. Koko elämä rikkoontui. Ihmiset vieraantuivat itsestään, heistä tuli toistensa vihollisia.

Heti lankeemuksen jälkeen seuraa kertomus ensimmäisestä veljesmurhasta. Tästä alkaen Raamattu ja koko maailmanhistoria kertoo ihmissuhteiden jatkuvasta rikkoontumisesta, itsekkyydestä, hajaannuksesta, petollisuudesta ja väkivallasta alati kiihtyvässä kierteessä.

Tässä kirkko tulee mukaan kuvaan. Kirkko on Jumalan tapa katkaista tuo kierre. Kirkko on Jumalan TYÖTÄ. Ilman Jumalaa ei kirkkoakaan olisi olemassa.

Kirkko on Jumalan TYÖPAJA, jossa Jumala työskentelee korjatessaan rikkoontuneita ihmisiä. Kirkossa toimii van Jumalan TYÖKALUT: Sana ja sakramentit sekä moninainen jäsenpiirin hengelliset lahjat, joiden kautta Jumala vaikuttaa ihmisissä siten, että hän antaa ihmisille synnit anteeksi, ja liittää heidät luottamusta herättävään ja eheyttävään yhteyteen.

Tämä työ käsittää kasteen, konfirmaation, vihkimisen ja hautaamisen, kaikki edellä luettelemani elämän käännekohtat. Mutta kirkon kaikkein tärkein työ tehdään näiden toimitusten VÄLISSÄ, keskellä todellista elämää!

ÅRETS KLÄDINSAMLING MED KALLE AUGUSTSSON

Den årliga insamlingen av kläder blev snabbt en populär tradition i Korpo. Även i år ordnar vi den insamlingen, närmare bestämt **onsdag 24.4 kl 10-19 i församlingshemmet.**

Nytt för i år är att vi samarbetar med **Kalle Augustsson**, som blivit känd för sina många långradartransporter till nödställda runt om i Europa.

I år kommer hjälpen att fraktas till Lettland, och riktar sig **till en skolas elever och deras familjer och ett äldreboende.** Kalle Augustsson efterlyser i synnerhet **sängkläder, såsom lakan, madrasser och handdukar.**

Utöver det här tar vi som vanligt emot herrkläder, damkläder, barnkläder, skor och leksaker. Vi tar emot endast hela och rena varor. **En bra tumregel** är att ge bort bara sådant som du kunde tänka dig att själv ta i bruk utan desto vidare åtgärder!

Packa kläderna i svarta plastsäckar och markera gärna innehållet med att skriva på t.ex. målartejp. **För närmare info kontakta Inga-Britt, tel 040 312 4445.**

VAATEKERÄYS KALLE AUGUSTSSONIN KAUTTA

Vuotuinen vaatekeräys muodostui nopeasti suosituksi perinteeksi Korppoossa. Siksi järjestämme tuon keväisen suurempauksen myös tänä vuonna, tarkemmin **keskiviikkona 24.4.2013 klo 10-19** seurakuntakodilla.

Uutta tänä vuonna on meidän yhteistyökumppanimme, laajaa kannatusta koko kansan keskuudessa saavuttanut **Kalle Augustsson**, joka vuosien varrella on tullut tunnetuksi Balkanin maihin suuntautuneista rekkakuljetuksistaan.

Tänä keväänä apu kuljetetaan Latviaan, erään koulun oppilaille ja heidän perheilleen sekä yhteen vanhainkotiin, jotka ovat joutuneet vaikeuksiin yleisen taloudellisen kurimuksen paineissa. Vastaanottajien tarpeita ajatellen Kalle Augustsson peräänkuuluttaa aivan erityisesti vuodevaatteita: **lakanoita, patjoja sekä pyyhkeitä.**

Näiden lisäksi kaikenlainainen tavara-apu on tervetullutta ja toivottua. Otamme vastaan miesten, naisten ja lasten vaatteita, jalkineita sekä leluja. Lahjaksi annettavien tavaroiden osalta toivomme teidän noudattavan samoja periaatteita kuin ennenkin: tuokaa ainoastaan ehjiä ja puhtaita tavaroita. **Hyvä peukalosääntö** olisi tällainen: tuokaa vain tavaroita jotka ovat kunnoltaan sellaiset, että voisitte itse ryhtyä käyttämään niitä saman tien!

Pakatkaa tavarat muovisäkkeihin ja merkitkää säkkien sisältö maalarinteipille.

Kysymyksiin vastaa tarvittaessa Inga-Britt, puh 040 312 4445.

VÅFFELDAGEN FIRAS SÖNDAGEN DEN 17 MARS

Marie Bebådelsedagen, Vår Fru-dagen och Våffeldagen. Vårvinterns första stora kyrkliga högtid bär många namn.

I år infaller Marie Bebådelsedagen söndagen den 17 mars. I Korpo högtidlighålls den dagen enligt gammal tradition med gudstjänst kl 15 i Korpo kyrka. Efter gudstjänsten inbjuder Korpo Sångkör till våffelfest i församlingshemmet. För en liten slant får man en nygräddad våffla och nybryggt kaffe, och intäkterna går till Korpo kyrkas orgelfond.

Även i år ordnars ett lotteri, med många fina vinster bestående främst av handarbeten från Norrskata. Huvudvinsten består av en tavla med Korpo kyrka som motiv. Dessutom lottar vi ut en rad silversmycken som förfärdigats av **Brita Eklund** från Norrskata (se bild intill), som sedan över tio år tillbaka är känd bl.a. för de smycken som förärats Korpos Lucia.

Intäkterna från servering och lotteri går som vanligt till reparationerna av Korpo kyrkas orgel, ett projekt som är inbokat våren 2014, alltså redan nästa år.

- Det här är sista gången Våffeldagen firas med tanke på Korpo kyrkas orgel, konstaterar kantor Mikael Granlund, och hälsar såväl korpobor som fritidsgäster välkomna att fira Marie Bebådelsedagen söndag 17.3 kl 15.

TERVETULOA VIETTÄMÄÄN VOHVELIPÄIVÄÄ!

Sunnuntaina 17.3.2013 vietetään Ruotsissa varsin yleisesti ja Suomessa jo aika ahkerasti Vohvelipäivää. Vohveli ei sinänsä vaikuta kovinkaan kristilliseltä leivokselta, mutta on siinä oma jujunsa.

Ihan virallisesti tuota pyhäpäivää vietetään Marian ilmestymispäivänä. Samasta päivästä käytetään etenkin katolilaisissa piireissä nimitystä ”Vår Fru-dagen”, joka on sitten kansan suussa muuntunut våffeldageniksi, siis vohvelipäiväksi. Tästä syystä siis

Marian Ilmestymispäivänä, noin 9 kk ennen joulua, on ruvettu syömään vohveleita. Joku saattaa pohtia sitä, miten makeiden leivonnaisten popsminen sopii paastonaikaan, jota Suomessa on tavalla tai toisella noudatettu jo parisen viikkoa. Tämä ei kuitenkaan ole mikään ongelma, sillä kristikunta ei paastoa sunnuntaisin!

Korppoossa vohvelipäivän vietto on jo ehtinyt muodistua makeisiksi perinteeksi. Tänäkin vuonna seurakunta kokoontuu jumalanpalvelukseen klo 15, jonka jälkeen seurakunnan kuoro kutsuu korppolaiset ja mökkivieraat seurakuntakodille vohveleiden merkeissä. Maksamalla pienen lantin vohvelista ja kahvista kansa osallistuu Korppoon kirkon urkujen kunnostustöiden rahoittamiseen. Urut on määrää korjata 1800-luvun loistoon vuoden 2014 keväällä, siis ensi vuonna.

Vohveleiden lisäksi järjestämme arpajaiset, voissa voittoina on norrskatalaisia käsitöitä. Päävoittona on Korppoon kirkko-aiheinen taulu, lisäksi voittojen joukosta löytyy Korppoon Lucian koruista tunnetun Brita Eklundin valmistamia hopeisia koruja.

Tämänvuotinen vohvelipäivä-tempaus on viimeinen lajissaan:

- Kirkon urkujen korjaustöiden on määrä toteutua ensi vuonna, ja silloin niitä ei enää voida soittaa Marian Ilmestymisen päivänä, toteaa kanttori Mikael Granlund, ja kutsuu kaikki kirkon ja urkumusiikin ystävät tervetulleiksi viettämään vohvelipäivää herkullisissa ja mukavissa merkeissä.

VIA CRUCIS – KORSETS VÄG

Stilla veckan, veckan mellan Pålmsöndag och påsklördag inleds i år lördag 23.3 kl 18.

Då samlas vi till helgmålsmusik i Korpo kyrka under temat ”*Via Crucis—Korsets väg.*” Namnet syftar på Jesu vandring från Getsemane till korsfästelsen på Golgata, en vandring som varje år firas på olika håll inom kristenheten med korsvandringar och andakter, där man stannar upp på de olika ”stationerna” där någonting hände längs vägen.

I Korpo samlas vi till en musikandakt, där **Ulf Pakalén** läser texter som beskriver händelserna på lidandets väg. Mellan textläsningarna framför kantor Mikael Granlund orgelmusik som komponerats kring just dessa händelser.

Tillfället är fritt och öppet för alla. Vid utgången kan man ge ett frivilligt bidrag till orgelreparationerna.

VID ÅRSSKIFTET ÖVERLÄTS KYRKNYCKLARNÄ OCH STÅLSPADEN

Vid årsskiftet 2012/2013 skedde det ett vaktombyte på Korpo kyrkogård. Då överlämnade församlingsmästare **Viking Sjöström** kyrknycklarna och gravgrävare Turkka Palmu stålspaden åt **Christer Björkman**, som i fortsättningen axlar ansvaret för allt mellan högtidliga mässor och förrättningar å ena sidan och gravgrävningar å den andra.

Viking avfirades redan i oktober innan semestern började, men formellt blev han pensionär först vid årsskiftet. Pensioneringen innebar inte övergång till sofflocket:

- Nuförtiden har jag hur mycket som helst att göra, konstaterar Viking, och berättar att det mesta av dygnets verksamma tid går åt till att arbeta på torpet.

Pensioneringen innebär en ny sorts frihet:

- Förr måste jag planera tiden och allt arbete noga, så att allting blev gjort som det skulle på bestämd tid. Numera kan jag arbeta mera avslappnat, bara lämna ett projekt på kvällen och återkomma följande dag.

Vid sin pensionering var Viking Sjöström församlingens till tjänsteåren äldsta tjänsteinnehavare, men Turkka Palmu kom faktiskt på jobb till församlingen före honom:

- Det var år 1984 som jag grävde min första grav, minns Turkka Palmu. Jag grävde den för hand, och jag minns hur den rasade och rasade och hålet blev allt större. Jag måste placera ut många plankor för att folk inte skulle ramla ner i gropan.

År 1990 övertog Turkka gravgrävandet på avtalsbasis. Det blev 23 år av gravgrävande, både i Korpo och på Norrskata. Någon exakt statistik finns det inte, men:

- Nog blir det inemot 400 gravar totalt, urngravarna medräknade, minns Turkka. Till en början var det runt 20 begravningar per år, men de har minskat med åren, liksom befolkningen. När jag kom till Korpo fanns här 1200 invånare, numera rör det sig visst om runt 800.

Är det ett tungt jobb?

- I början grävdes ju alla gravarna för hand, med spade. Det tar förstås på att kasta upp sand från 1,8 meters djup, så djupa var ju kistgravarna till en början. Men då var jag ung och det gick på motionens konto, småler Turkka.

Viking Sjöström

Sedan kom maskinerna in i bilden, men spaden försvann inte för det:

- Det fanns hela tiden risk för att graven skulle rasa, så jag lärde mig att gräva med maskin i mitten av gropen och göra kantarbetet med spade. På det sättet kunde man minimera riskerna.

Var rör sig dina tankar när du gräver en grav?

- Medan arbetet pågår har jag brukat tänka på den döde, på hans/hennes livsbana, vardag och människorelationer, i synnerhet om det varit fråga om någon jag blivit bekant med. Det har inte varit läge att bli känslös, jag har tänkt att det här nu bara är ett arbete som någon måste göra. Men om jag grävt en grav åt ett litet barn har det tagit på ett helt annat sätt, säger Turkka Palmu.

Hur lång tid tar det att gräva en kistgrav?

- Om det är sommar och det är bråttom går grävningen på omkring 5 timmar, säger Turkka, men oftast tar jag längre tid än så för att kunna göra ett bra jobb. Vintertid behöver man värma upp graven först och då ligger värmaren på en natt innan man kan sätta igång med arbetet.

Vad har varit svårast i gravgrävarens jobb?

- Vintergravarna, säger Turkka utan tvekan. Snö, kyla och djup tjäle gör arbetet komplicerat. Att flytta gravstenar är en teknikgren som man nog kan lära sig, men de största stenarna är svåra att flytta ensam sommar som vinter, oftast har jag varit tvungen att ta till hjälpkrafter för att klara det.

Turkka Palmu

Har du fått kommentarer från folk om det jobb du gjort?

- Det har nog hänt sig att folk kommit och tackat för snyggt arbete, minns Turkka. Några kritiska röster har jag i allmänhet inte hört.

Gravgrävarens arbete är annorlunda på många sätt. Gravgrävaren är en doldis, som jobbar ensam i bakgrunden, utan all glamour. Från botten av en grav får man ett annat perspektiv på livet. Men som gravgrävare har Turkka Palmu varit en viktig funktionär på många sätt.

Vid årsskiftet bestämde sig Turkka Palmu för att lämna ifrån sig spaden. Den övertogs av Christer Björkman, som numera sköter grovarbetet vid sidan om vaktmästaruppgifterna i kyrkan och församlingshemmet. Därmed axlar han ensam två arbetares ansvar, vaktmästarens arbete med närvaro vid församlingssammankomster och tekniskt kunnande å ena sidan och gravgrävarens bakgrundsarbete å den andra.

VUODENVAIHTEESSA LUOVUTETTIIN KIRKON AVAIMET SEKÄ TERÄSLAPIO

Vuodenvaihteessa 2012/2013 suoritettiin Korppoon kirkkomaalla vahdinvaihto. Silloin seurakuntamestari **Viking Sjöström** luovutti kirkon avaimet ja haudankaivaja **Turkka Palmu** teräslapion **Christer Björkmanille**.

Eläkkeelle siirtyessään Sjöström oli virkavuosiltaan seurakunnan vanhin viranhaltija, mutta totta puhuen Turkka Palmu tuli töihin Korppoon seurakuntaan ennen häntä:

- Ensimmäisen hautani kaivoin jo vuonna 1984, Turkka Palmu muistelee. Kaivoin sen käsin, lapiota käyttäen, ja muistan kun se rasasi ja rasasi ja kuoppa laajeni laajenemistaan. Jouduin sijoittelemaan useita lankkuja ettei ihmiset putoaisi kuoppaan.

Vuonna 1990 Turkka solmi sopimuksen haudankaivaustöistä seurakunnan kanssa. Hautoja kaivettiin sitten 23 vuoden ajan sekä Korppoossa että Norrskatassa. Tarkkaa lukua hän ei ole pitänyt, mutta:

- Tuli kaivettua hautoja liki 400 kappaletta, urnahaudat mukaan lukien, Turkka toteaa. Joinakin vuosina hautauksia oli parisenkymmentä, mutta niiden määrä on pienentynyt väestön mukaan. Muuttaessani Korppooseen täällä oli 1200 asukasta, nykyään asukkaita on noin 800.

Onko haudankaivajan työ raskasta?

- Ensi alkuun kaikki haudat kaivettiin käsityönä, lapiolla. Käyhän se toki voimille viskata hiekkaa 1,8 metriä syvän haudan pohjalta, siihen syvyyteenhän arkkuhaudat ennen kaivettiin. Mutta silloinhan minä olin nuori, ja työ kävi kuntoilusta, Turkka hymyilee.

Sittemmin töitä kevennettiin koneilla, mutta ei se lappio mihinkään hävinnyt:

- Aina oli vaarana se että hauta rasaisi, joten opin kaivamaan koneella keskellä kuoppaa ja reunat tein lapiolla. Siten pysyivät riskit hallinnassa.

Mitä ajattelet kaivaessasi hautaa?

- Töiden aikana minulla on ollut tapana ajatella vainajaa, hänen elämänsä vaiheita, arkea ja ihmissuhteita, erityisesti silloin, kun vainaja oli tuttu. Tässä työssä ei voi kuitenkaan olla kovin tunteellinen. Olen ajatellut, että tämä on työtä, jota jonkun täytyy tehdä. Mutta silloin, kun olen kaivanut hautaa pienelle lapselle, se on tuntunut aivan eri tavalla, Turkka Palmu sanoo.

Kuinka kauan arkkuhaudan kaivaminen kestää?

- Jos kesällä on kiire, haudan kaivamiseen menee viitisen tuntia, Turkka arvioi.

Mutta useimmiten varaan enemmän aikaa hyvän lopputuloksen saavuttamiseksi. Talvisin hautapaikkaa on ensin lämmitettävä ja lämmityslaite on päällä koko yön ennen kuin työt voidaan aloittaa.

Mikä on ollut vaikeinta haudankaivajan työssä?

- Talvella kaivettavat haudat, Turkka vastaa epäröimättä. Lumi, pakkanen ja syvälle menevä routa hankaloittaa työtä paljon. Hautakivien siirtäminen on tekniikkalaji jonka voi oppia, mutta suurten kivien siirtäminen on hankalaa ympäri vuoden. Yleensä olen tarvinnut apuvoimia suurien kivien siirtämiseen.

Tuleeko kansalta palautetta tekemästäsi työstä?

- Joskus ovat ihmiset käyneet kiittämässä hyvin tehdystä työstä, muistelee Turkka. Kielteistä palautetta ei ole juurikaan kuulunut.

Haudankaivajan työ on monella tavalla erilaista. Yksinäinen työ tehdään taustalla, ilman minkäänlaista hohtoa. Haudan pohjalta mittailaan elämää eri tavalla. Mutta haudankaivajana Turkka Palmu on ollut tärkeä toimija monen korppoolaisen elämässä.

Viime vuodenvaihteessa Turkka Palmu päätti luovuttaa rautalapion eteenpäin. Sen vastaanotti Christer Björkman, joka nykyään huolehtii kaivamisesta kirkon ja seurakuntakodin vahtimestarin tehtävien ohella.

Christer Björkman

I VAPENHUSET SAMAS PRÄSTEN OCH POLISEN

Det lilla utrymmet innanför kyrkans södra ingång har traditionellt kallats för vapenhuset: där lämnade man i tiderna vapnen när man gick in för att fira gudstjänst.

De flesta vet att vi där även har en träskulptur föreställande ärkeängeln S:t Mikael, som även gett kyrkan dess namn.

Utöver helgonet, som svingar sitt svärd, har man i vapenhuset även härbärgerat åtminstone minnet av en präst och en polis, representanter för det forna ståndssamhällets överhet. Men det är en lite udda konstellation:

I vart och ett av hörnen står en gravsten av gammal typ, en större platta. Den äldsta av dem härrör sig från Korpo gård, men personen bakom stenen känner ingen längre till.

På vardera sidan om S:t Mikael finns gravstenar som bär namnet Syvelan, Margareta Persdotter Syvelan och hennes son, Johan Petter, född 1792. Modern var länsmanshustru i början av 1800-talet. Sonen studerade teologi, prästvigdes 1817 och hann verka som präst i Nagu i endast i tre års tid innan han dog i unga år, ogift, bruten av lungshot.

Besökaren kan undra vart länsmannens egen gravvård tagit vägen. Historieböckerna känner till att Johan Syvelan var lokal representant för statsmakten efter 1808-1809 års krig. När korpobönderna vägrade finna sig i det nya statsskicket och vägrade visa överheten sin vördnad använde länsmannen all sin makt för att tvinga folket till underkastelse. Han kan inte ha blivit särskilt populär, och det är fullt möjligt att korpoborna såg till att gravstenen tämligen snart förpassades till någon mindre hedersam plats.

I vapenhusets sydvästra hörn finns en gravsten rest till minnet av länsman Rosenberg, en av Syvelans företrädare. Han bodde intill kyrkan där gamla kommunkansliet nu står, och till hans uppgifter hörde att hålla ett vakande öga över allmogens leverne på kyrkogården, som inte alltid följde protokollet, så att säga.

Det kan ha varit lite så som så med ordningsmakten nästgårds från kyrkan sett. Enligt uppgift hade Rosenberg ertappats med att i lönnedom ha sålt brännvin och tobak åt korpoborna. Handeln kan inte ha gett någon större inkomst, men kan nog ha bidragit till en allmän välvilja från ortsbornas sida!

FRÅN KORPO TILL AFRIKA - MED VÄRME!

Tisdagsträffen, som samlas en gång i månaden, har många funktioner. Den ses som trevlig, avkopplande, kravlös, för man kan trivas och umgås och bara vara. Träffens låga profil upplevs som välgörande.

Tisdagsträffen är också utåtriktad och ansvarstagande. Det stickas och virkas och skapas. Under verksamhetsårets gång sys ett berg av Teresa-filtar och mängder av spädbarnskoltar. Filtar och koltar sys även på annat håll i Korpo och kanaliseras via tisdagsträffen. Spädbarnskoltarna skickas en gång per år till ett barnsjukhus i Kenya.

Att skapa gemenskap i ensamheten är en viktig del av lokal diakoni. När vi stickar och virkar går våra tankar till utlandet, till dem som lider brist på allt.

Tisdagsträffen är en av de verksamhetsformer där vi märkt att samarbetet med andra aktörer fungerar utmärkt. Medarrangörer är i det här fallet Röda Korsets Väntjänst och Medborgarinstitutet.

Bästa Korpobo! Bli en ängel. Ge en gåva.

I början av februari inleddes årets version av insamlingen Gemensamt Ansvar. I år är det många som hoppas att insamlingsresultatet är gott:

1. De gamla i Finland, som riskerar bli allt ensamare. När släkten inte bryr sig eller kanske ens finns, och när vännerna försvinner är det många gamla som tappar tron på livet. Gemensamt Ansvar vill hitta dessa gamla och knyta livsviktiga kontakter innan det är för sent.
2. De gamla i Kambodja. Det finns ingen pension eller social trygghet, så de gamla som saknar barn som bryr sig måste arbeta för att leva. Maten och kläderna måste förtjänas varje dag, hur gammal och skröplig man än är. Gemensamt Ansvar vill erbjuda hjälp och arbetsmöjligheter så att de gamla inte behöver ge upp.
3. De fattiga i Finland, som behöver mathjälp och ekonomiskt stöd när livet krisar till sig.
4. De unga, som behöver hjälp för att inte tappa fotfästet redan vid ingången till vuxenlivet.
5. Och många därtill.

Gemensamt Ansvar hjälper faktiskt många. Men vi behöver många vardags-änglar som stöder vårt arbete. Använd gärna bankgirot i det här bladet. Referensnumret är Korpos nummer. Med det numret kommer 10 % av bidraget vår egen församlings diakoni till hjälp.

Det går också bra att delta per telefon. Gåvotelefonnumren är dessa:

0600 1 7010 (samtalet kostar 10,18 e + lokalnätsavgift)

0600 1 7020 (20,28 e/samtal + Ina)

Läs mera på nätet: www.gemensamtansvar.fi

Hyvä korppoolainen. Ole enkeli. Anna lahja.

Helmikuun alussa käynnistyi tämän vuoden Yhteisvastuu-keräys. Tänä vuonna moni toivoo hyvää keräystulosta:

1. Ne Suomen vanhuksat, joita uhkaa syvenevä yksinäisyys. Kun suku ei välitä, tai sitä ei edes ole ja ystävät unohtavat moni vanhus menettää otteen elämästään. Yhteisvastuu-keräyksellä haluamme tavoittaa nämä vanhuksat ja solmia elintärkeitä suhteita ennen kuin on liian myöhäistä. Jokainen ihminen on ystävän arvoinen!
2. Kamputsean vanhuksat. Kamputsealaisilla ei ole eläkejärjestelmää eikä sosiaalipalveluja, joten niiden vanhusten, joilla ei ole omia lapsia jotka välittäisi heistä, on paiskittava töitä eläkkeeseen. Ruoka, lääkkeet ja vaatteet on ansaittava joka päivä, olitpa kuinka vanha ja raihnainen hyvänsä. Yhteisvastuun avulla pyrimme antamaan tukea ja työmahdollisuuksia etteivät vanhuksat menettäisi toivoaan.
3. Suomen köyhät, jotka tarvitsevat ruokaa ja taloudellista tukea talouden pettäessä.
4. Suomen nuoret, jotka tarvitsevat tukea, jotta he eivät menettäisi otettaan elämästä aikuiselämän ensi askeleilla.
5. Ja moni muu.

Yhteisvastuu auttaa todella monia. Mutta me tarvitsemme lukuisia arki-enkeleitä tukemaan työtämme. Käyttäkää mielellänne tämän lehden mukana tulevaa pankkisiirtoa. Kortin viitenumero on Korppoon oma. Käyttäessäsi tätä viitenumeroa ohjautuu 10 % lahjastasi Korppoon kappeliseurakunnan diakoniatoimintaan.

Keräykseen voi osallistua myös puhelimitse.

Lahjoitusnumerot ovat:

0600 1 7010 (puhelun hinta on 10,18 e + paikallisverkkomaksu)

0600 1 7020 (20,28 e/puhelu + pvm)

Lue lisää netistä: www.yhteisvastuu.fi

Saajan tilinumero	<p>Nordea Pohjola-Pankki Sampo Handelsbanken Aktia Ålandsbanken</p>	<p>IBAN FI16 2089 1800 0067 75 FI14 5000 0120 2362 28 FI81 8000 1600 0516 51 FI81 3131 1000 4651 24 FI82 4055 0010 4148 41 FI53 6601 0002 2825 80</p> <p>BIC NDEAFIHH OKOYFIHH DABAFIHH HANDFIHH HELSEFIHH AABAFI22</p>
Saaja	Yhteisvastuukeräys, PL 279, 00181 Helsinki	
Maksajan nimi ja osoite Alle- kirjoitus	<p>Rahankeräyslupa 2020/2012/2493, voimassa: 3.9.2012–31.8.2013</p> <p>Lahjoitukseni on: ☐ 10 € ☐ 25 € ☐ 50 € ☐ muu summa Suuri kiitos lahjastasi!</p>	
Tilitä nro	<p>Viitenro 305284</p> <p>Eräpäivä _____ Euro</p>	

Maksu välitetään saajalle maksuvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.

PANKKI

UR HÄNDELSEKALENDERN

Sö 10.3 kl 15 Gudstjänst i Norrskata kyrka

Sö 17.3 kl 15 Marie bebådelsedagens gudstjänst i Korpo kyrka. Efteråt våffelkalas med Korpo Sångkör i församlingshemmet

Ti 19.3 kl 15 Pensionärsträffen i församlingshemmet

Lö 23.3 kl 18 ”Via Crucis– Korsets väg”. Helgmålsmusik i Korpo kyrka, Ulf Pakalén textläsning, Mikael Granlund orgel

Sö 24.3 kl 11 Palmsöndagens gudstjänst i Korpo kyrka

Ti 26.3 kl 13-16 Tisdagsträffen i församlingshemmet

To 28.3 kl 14.15 Nattvardsandakt på Regnbågen

To 28.3 kl 19 Nattvardsgudstjänst i Korpo kyrka. Efter gudstjänsten kläs altaret av inför långfredagen.

Fre 29.3 kl 15 ”Vid Kristi dödsstund”. Långfredagens gudstjänst i Korpo kyrka

Sö 31.3 kl 11 Påskdagens familjegudstjänst i Korpo kyrka

Må 1.4 kl 15 Tvåspråkig påskgudstjänst i Norrskata kyrka—Kaksikielinen pääsiäisjumalanpalvelus Norrskatan kirkossa

Kontaktuppgifter – Yhteystiedot:

Korpo kapellförsamling

Tallbackavägen 2

21710 Korpo

Esa Killström, pastor/pastori

040 312 4442

Mikael Granlund, kantor/kanttori

040 312 4444

Inga-Britt Sjöström, diakon/diakoni

040 312 4445

Christer Björkman, vaktmästare/
vahtimestari

040 312 4448

e-post: fornamn.efternamn@evl.fi

Kapellrådet i Korpo kapellförsamling

Esa Killström, ordförande

Hannele Alho

Tiina Johansson

Carita Lindbom-Johansson

Thomas Norrgård

Ulf Pakalén

Tina Rosvall

Kapellrådet leder församlingens verksamhet i samråd med församlingens personal. Kontakta gärna medlemmarna med tankar och idéer om verksamheten!